

1. 3. 2004

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Stop frontám u umyvadla

V řadě rodin se řeší dilema, zda si pořídit vanu nebo sprchový kout. Umyvadlo se však v koupelně konkurence obávat nemusí. Představuje totiž nejpoužívanější, ničím nenahraditelný kus sanitárního vybavení.

Pokud si pořizujete nové sanitární vybavení, začněte umyvadlem. Při jeho výběru je především třeba věnovat pozornost velikosti, tvaru a materiálu, z něhož je vyrobeno. Samozřejmě, že neopomíjíme ani celkový design umyvadla, který může koupelně jak ublížit, tak výrazně přispět k jejímu vzhledu.

Jedno nestačí

Většina dospělých z vlastní zkušenosti nejspíše ví, že jedno umyvadlo standardní čtyřčlenné rodině nestačí. Především ráno u něho vznikají nežádoucí fronty vyvolávající přinejmenším nervozitu. Ta nepředstavuje zrovna nejlepší vykročení do nového dne. V rodinných domech, kde o dvou koupelnách nelze ani uvažovat, popsanou situaci alespoň částečně řeší umývatko na toaletě.

Na umyvadlech nešetřete centimetry

Umyvadla se vyrábějí v různých rozměrech – to znamená v určitých šířkách a hloubkách (vzdálenost od zadní hrany umyvadla k jeho přednímu okraji). Většina standardních umyvadel má šířku v rozmezí 50 až 65 cm a hloubku 42 až 50 cm. V nejtisnějších prostorech se využívají umyvadla o šířce 50 až 55 cm. Pokud však od umyvadla očekáváte, že si u něho pohodlně umyjete ruce, vyčistíte zuby, nalijete se či oholíte..., neměli byste si pořizovat užší typ než 50 cm. Do koupelny, která má více než 6 m², se doporučuje instalovat umyvadlo o šířce 70 a více centimetrů, u něhož se i v ranních špičkách mohou pohodlně mýt dva lidé vedle sebe. Pro početnější rodiny, jejichž členové provádějí ranní hygienu ve stejnou dobu, však ideální řešení představují dvě umyvadla vedle sebe nebo dvojumyvadlo. Ať už se rozhodnete pro jedno nebo více umyvadel, případně dvojumyvadlo, nesmíte zapomenout na potřebný volný prostor v jejich nejbližším okolí. Abychom se u umyvadla nemuseli tísnit, potřebujeme minimálně 60 až 70 cm. Z obou stran umyvadla je pak třeba ponechat prostor 10 až 20 cm, v případě použití postranního držáku na ručníky ještě o deset centimetrů více.

Nejsou všechna stejná

Z hlediska instalace umyvadla se nám nabízí několik možností. Nejběžnější je umyvadlo zavěšené na zdi. Lze je instalovat s polosloupem, sloupem nebo se spodní skříňkou, zakrývající viditelný odpadní sifon a přívod vody. Za nevhodnější řešení z hlediska hygieny a snadné údržby lze jednoznačně označit závěsné provedení s polosloupem nebo spodní skříňkou. Sloupy se sice také ještě používají, ale méně často než skříňky a polosloupy. Pokud se nerozhodnete ani pro jednu z uvedených možností a odpad se sifonem zůstanou odkryty, z estetického hlediska je vhodné volit jejich chromované provedení.

Obvykle se umyvadlo instaluje tak, aby jeho přední okraj byl 85 cm nad podlahou. „Dlouhání“, aby se u umyvadla nemuseli hrbít, si je však mohou namontovat do výšky 90 cm. Osobám menšího vzrůstu naopak vyhovuje výška 80 cm nad zemí. Pokud byste však chtěli umyvadlo doplnit sloupem, musíte dodržet výšku doporučenou výrobcem, což je většinou 85 cm. Na umyvadlo, pokud se nechceme smířit s kompromisy, je vhodné pamatovat již při stavební přípravě koupelny. Zvýšenou pozornost musíme věnovat rozměrům pro přívod a odpad vody. Ty stanovují výrobci s ohledem na jednotlivé druhy umyvadel v příslušných technických nákresech.

S metry čtverečními stoupají nároky

Opuštění miniaturních panelákových koupelen nás však nevede pouze k volbě většího umyvadla. Stoupající oblibě se těší typy, jejichž součástí je odkládací plocha na hygienické potřeby či kosmetické přípravky. Pokud se rozhodneme pro tento typ umyvadla, trh nám opět nabízí několik možností. Můžeme si například koupit umyvadlo s odkládací plochou z jedné či obou stran. Předností typů s odkládacími plochami vyrobených z jednoho kusu keramiky anebo různých minerálních hmot je, že nemají žádné spoje. Nečistota se tím pádem nemá kde usazovat. Umyvadla však mohou být rovněž posazena na desce, anebo do ní zasazena svrchu, či přisazena zespoju. S ohledem na již zmíněné spáry odborníci upřednostňují třetí možnost. Vzhledem k tomu, že v koupelnách je vysoká vlhkost, lépe se osvědčují desky z plastu či kamene, případně z odolného ekologického materiálu MDF.

Když nemusíme šetřit místem

V rodinných domech, kde je k dispozici jedna prostorná koupelna, odborníci doporučují vybavit ji dvěma umyvadly či dvojumyvadlem. Ta mohou opět mít nejrůznější podobu. Pokud chcete ušetřit, kupte si dvě samostatná zápusťná umyvadla, která zabudujete do desky. Umyvadla seženete již za 2 500 Kč, za metr čtvereční nejlevnější desky nezaplatíte více než 1 000 Kč. Toto řešení sice je, jak se říká, „za hubičku“, ale má své již zmiňované nedostatky. V místech, kde je umyvadlo osazené do desky, vznikají nežádoucí spáry a s nimi nebezpečí výskytu plísní. Šetřit na tomto místě se skutečně moc nevyplácí. Raději si připlaťte, přibližně jde o dvojnásobnou investici, a umyvadlo přisadte k desce zespoju.

Podívejme se však, co dvojumyvadlům přinesl vývoj. Novější typy nemají osu kolmou na čelní stěnu, ale mírně vyosenou do stran. Dva lidé se tím pádem u nich nemačkají, ale jsou k sobě mírně natočení. Trh nabízí i dvojumyvadla, která mají jednotlivá kulatá umyvadla vysunuta mírně do prostoru. Uživatelé u nich oceňují především dostatečně velkou odkládací plochou. Ale pozor – pokud se rozhodnete pořídit si dvojumyvadlo, přesvědčte se, že na ně v koupelně skutečně máte dostatek místa, to znamená minimálně 130 cm.

Umývatka jsou již samozřejmostí

Jak bylo zmíněno, frekventovanému koupelnovému provozu mohou značně ulevit umývatka, která dnes již představují samozřejmou součást výbavy toalet. V rodinných domech kromě své hygienické funkce střeží též soukromí. Návštěva nemusí zacházet do koupelny, která má někdy značně intimní charakter. Také v případě umývátek si můžeme zvolit nejvhodnější velikost. Tam, kde musíme šetřit každým centimetrem, jsou nejvhodnější malé typy o šířce od 35 cm a hloubce od 26 cm, nebo rohová umývatka s délkou strany od 35 cm. Avšak vzhledem k tomu, že v případě toalet v nových rodinných domech se nešetří místem, můžeme si zde většinou dopřát i umývatko jak se studenou, tak i teplou vodou a dokonce s odkládací plochou například na toaletní papír nebo denní tisk. Pokud však hodláme na toaletě používat teplou vodu, pak bychom měli pečlivě změřit, zda se nám do ní vejde nejen samotné umývatko, ale i baterie s teplou vodou. U moderních designových sérií se k umývátkům dodává také polosloup.

Volíme materiál

Při rozhodování, z jakého materiálu si pořídíme umyvadlo, se nám dnes nabízí celá řada možností. Nejlevnější a prakticky nezníitelná jsou umyvadla z keramiky či glazované oceli. Ke klasice se již v koupelnách začíná řadit i akrylát, vysoce tvrdý termoplast. Jeho výhodou především je, že jde velmi dobře tvarovat. V posledních letech však stále vehementněji proniká do koupelen i sklo, nerez, chrom, dřevo a kámen. Jak sklo, tak i kov, zvláště nerezová ocel, jsou vzhledově velmi efektní materiály, které však mají i své slabší stránky: snadněji se poškodí a jsou značně náročné na údržbu. Další atypické materiály, jako je dřevo či žula, přestože jejich porézní povrch je ošetřen speciálními přípravky, jsou rovněž náchylné k poškození, a to především chemikáliemi. Stále častěji se v koupelnách objevují umyvadla z minerálních hmot. Ta vzhledem k širokému spektru barev a tvárnosti výrobního materiálu mají většinou velmi zajímavý design. Navíc jsou tím, že nemají spáry, maximálně hygienická a odolná proti různým agresivním látkám.

Celý text článku naleznete [zde](#).

